

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΛΑΓΚΑΔΑ, ΛΗΤΗΣ & ΡΕΝΤΙΝΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 115

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ
τοῦ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΛΑΓΚΑΔΑ, ΛΗΤΗΣ ΚΑΙ ΡΕΝΤΙΝΗΣ κ.κ. ΠΛΑΤΩΝΟΣ

Ἐπί τῇ Ἀναστάσει τοῦ Κυρίου καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
πρός τό Χριστεπόνυμον πλήρωμα
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης

*«Πάσχα ἱερόν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται,
Πάσχα τό πύλας τοῦ παραδείσου ἀνοῖξαν, Πάσχα πάντας ἀγιάζον πιστούς»*

Τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Σήμερα οἱ πιστοί ὀρθόδοξοι Χριστιανοί ὄλου τοῦ κόσμου ἐορτάζουμε πανηγυρικῶς καί εὐφροσύνως στούς ἱερούς ναούς μας τό κοσμοσωτήριο γεγονός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τό ὁποῖο συνιστᾶ τό δικό μας Πάσχα, τήν Ἑορτή τῶν Ἑορτῶν καί τήν Πανήγυριν τῶν Πανηγύρεων.

Ἡ λέξη «Πάσχα» εἶναι ἡ ἐξελληνισμένη μορφή τῆς ἐβραϊκῆς λέξης Πεσάχ καί σημαίνει διάβαση καί πέρασμα. Γιά τούς Ἑβραίους σήμανε τό ἱστορικό τους πέρασμα ἀπό τή μακρόχρονη δουλεία τῆς Αἰγύπτου στήν ἐλευθερία πού τούς χάρισε ὁ Θεός καί τήν ἐκπλήρωση τῶν θείων ὑποσχέσεων μέ τήν ἐγκατάστασή τους στή Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας, τή Χαναάν. Γιά ἐμᾶς τούς Χριστιανούς Ὀρθόδοξους τό

δικό μας Πάσχα σημαίνει τό μυστικό πέρασμά μας από τόν θρῆνο τοῦ Θεοῦ Πάθους τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς, ἀπό τή θλίψη καί τό πένθος πού προξενεῖ ἡ φοβερή θεά τοῦ νεκροῦ Ἐσταυρωμένου, στήν ἀνεκκλάλητη χαρά πού προξενεῖ ἡ λαμπρή θεά τοῦ Ἀναστημένου Θεο-ανθρώπου.

Μέ τήν Ἀνάστασί του ὁ Κύριος γκρέμισε τίς πύλες τοῦ Ἄδου καί μᾶς ἀνοίξε διάπλατα τίς πρῖν κατάκλειστες πύλες τοῦ Παραδείσου, προσφέροντας σέ ὅλους μας τή δυνατότητα τοῦ μόνιμου ἀγιασμοῦ. Ἡ ἀξιοποίηση αὐτῆς τῆς δυνατότητος πού μᾶς προσέφερε ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ὥστε νά γίνουμε μελλοντικοί πολίτες τοῦ Παραδείσου, προϋποθέτει νά ἔχουμε ζῶσα πίστη στόν Ἀναστάντα Κύριο. Καί ἡ ζῶσα πίστη συνεπάγεται τήν υἰοθέτηση μιᾶς ἄλλης βιοτῆς, μιᾶς καινούργιας ζωῆς μέ αἰώνια προοπτική. Βεβαίως, ὁ θάνατος ἀγαπημένων προσώπων δεν παύει νά ἀποτελεῖ ἕνα ὀδυνηρό γεγονός γιά ὅλους μας. Ἐντούτοις, γιά τά πιστά μέλη τῆς Ἐκκλησίας τό πένθος μετριαάζεται ἀπό τή βέβαιη προσδοκία πού δημιουργοῦν οἱ ἀνθρωπολογικές προεκτάσεις τῆς νίκης τοῦ Χριστοῦ ἐπί τοῦ θανάτου.

Συγκλονίζεται ἀπό χαρά καί βέβαιη προσδοκία ὁ πιστός ἀπό τά λόγια τοῦ Κυρίου: *«ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται»*, λόγια πού ὑποδηλώνουν ὅτι ὁ θάνατος δέν ἀποτελεῖ πλέον τό τέλος καί τόν ἐνταφιασμό τῆς ὑπάρξεώς μας στό ψυχρό μνήμα. *«Ἄνεστη Χριστός καί νεκρός οὐδείς ἐπί μνήματος. Ὁ Ἄδης ἐπικράνη καί γάρ ἐνεκρώθη. Μηδεῖς οὖν φοβείσθω θάνατον, ἡλευθέρωσεν γάρ ἡμᾶς τοῦ Σωτῆρος ὁ θάνατος»*, ἀναφωνεῖ θριαμβευτικῶς στόν ὑπέροχο Κατηχητικό του Λόγο ὁ ἱερός Χρυσόστομος. Μέ τήν Ἀνάστασί Του ὁ Κύριος κατήργησε τόν θάνατο ὡς ἕνα γεγονός μόνιμο καί τελεσίδικο, ἐπειδή κατανίκησε τήν αἰτία τοῦ θανάτου, τήν ἁμαρτία, καί συνέτριψε *«τόν τό κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτέστι τόν διάβολον»*, ὅπως τονίζει ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν στήν πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολή του.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι βαθύ συγκλονισμό καί ὀδύνη σκόρπισε σέ ὅλη τήν κοινωνία μας τό πρόσφατο τραγικό σιδηροδρομικό δυστύχημα τῶν Τεμπῶν μέ τήν ἀπώλεια πλήθους νέων ἀνθρώπων ἀποτελούντων τόν ἀνθό τῆς κοινωνίας καί τῆς πατρίδος μας. Τό πένθος καί τήν ὀδύνη τῶν συγγενῶν τῶν ἀδικοχαμένων θυμάτων καί ὄλων μας μετριάζει ἡ νίκη τοῦ Χριστοῦ ἐπί τοῦ θανάτου, πού μετέτρεψε τόν θάνατο ἀπό μόνιμο καί τελεσίδικο γεγονός σέ προσωρινή κοίμηση. Οἱ θερμές προσευχές ὄλων μας εἶναι ὁ νικητής τοῦ θανάτου Κύριος νά ἀναπαύσει τίς ψυχές τῶν μαρτυρικῶν θυμάτων καί νά συναναστήσει αὐτά μαζί Του στη Βασιλεία Του.

Κάθε φορά πού οἱ πιστοί ψάλλουμε μέ ἐνθουσιασμό τόν νικητήριο παιάνα «*Χριστός Ἄνεστη ἐκ νεκρῶν θανάτῳ θάνατον πατήσας καί τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος*», διακηρύσσουμε τήν πίστη μας ὅτι δέν εἶναι ἀμετακλίτως νεκροί οἱ ἐνταφιασθέντες στά μνήματα. Ὅλοι οἱ ἐν Κυρίῳ κεκοιμημένοι, συγγενεῖς καί μή, φίλοι καί ἄγνωστοι, φιλοξενοῦνται «*ἄχρι καιροῦ*» στά μνήματα ὡς ἄλλοι σπόροι ἔτοιμοι νά βλαστήσουν καί νά καρπίσουν στή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ μετά τήν κοινή ἀνάσταση τῶν πάντων, πού θά εἶναι καί ἡ τελική πράξη τῆς Ἱστορίας. Ἡ νίκη τοῦ Κυρίου κατά τοῦ διαβόλου εἶναι καί δική μας νίκη. Ὁ διάβολος ἔχασε πλέον τήν ἀπόλυτη ἐξουσία του ἐπί τοῦ ἀνθρώπου, καθώς ἡ χάρις τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ «*ἡ τά ἀσθενῆ θεραπεύουσα καί τά ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα*» καθιστᾷ τόν πιστό πιό δυνατό ἀπό τόν διάβολο. Μπροστά στόν Ἀναστάντα Κύριο ὁ διάβολος «*φρίττει καί τρέμει μή φέρων καθορᾶν αὐτοῦ τήν δύναμιν*», ἐπειδή «*νεκρούς ἀνιστᾷ καί θάνατος κατήργηται*». Ὁ πιστός Χριστιανός μπορεί πλέον νά ἐπιτύχει τή θέωση, νά συναναστηθεῖ μαζί μέ τόν Χριστό καί νά γίνεῖ μονίμως μέτοχος τῆς Θείας Δόξης. Ὁ Κύριος μᾶς διαβεβαιώνει: «*Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται*». Ὁ βιολογικός μας θάνατος ἀποτελεῖ τή μετάβαση στήν ὄντως ζωή. Τή ζωή τῆς ἀγιότητας, τῆς ἀφθαρσίας καί τῆς ἀτελεύτη-

της μακαριότητος. Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου ἀποτελεῖ τό προοίμιον καί τῆς δικῆς μας προσωπικῆς ἀναστάσεως. Ἡ Ἐκκλησία μας εἶναι Ἐκκλησία τῆς Ἀναστάσεως, καθὼς τρέφεται ἀκαταπαύστως ἀπὸ τό γεγονός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου.

Ἀδελφοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, αὐτή τῆ λαμπρῆ νύχτα τῆς Ἀναστάσεως ἅς ἀνοίξουμε ὅλοι μας μονίμως τίς καρδιές μας στόν Ἀναστάντα Κύριον. Φεύγοντας ἀπὸ τόν Ναόν γιά τά σπίτια μας μαζί μέ τό Ἅγιον Φῶς νά λάβουμε καί τόν Χριστό, τό Ἀληθινόν Φῶς τοῦ Κόσμου, καθιστῶντας Τόν ὁδηγόν στήν καθημερινή μας ζωή, ἐνθρονίζοντάς Τον μονίμως στίς καρδιές μας. Καί τότε νά εἴμαστε βέβαιοι, ὅτι Αὐτός θά διαλύσει τά σκοτάδια, τούς φόβους καί τά ἀδιέξοδα πού ὡς πρόσωπα, ὡς λαός καί κοινωνία βιώνουμε καθημερινῶς. Μέ αὐτόν τόν τρόπο ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ θά φέρει τό Πάσχα καί στή δική μας ζωή.

Σᾶς εὐχόμαι ὀλοψύχως **ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΑ**, γεμάτα ἀπό τήν Χάριν τοῦ κενοῦ Παναγίου Τάφου, φωτισμένα ἀπὸ τό Ἄκτιστον Φῶς τοῦ Ἀναστάντος. Ἄπαντες στεντορεῖα τῆ φωνῆ ἅς ἀναφωνήσουμε:

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Μετά πατρικῶν εὐχῶν καί πολλῆς ἐν Χριστῷ Ἀναστάντι ἀγάπης

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† ὁ Λαγκαδά, Λητῆς καί Ρεντίνης Πλάτων

* Νά ἀναγνωσθῆ ἐπ' ἐκκλησίας πρό τῆς Τελετῆς τῆς Ἀναστάσεως.-